

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

ยางนา

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Dipterocarpus alatus</i> Roxb. ex G. Don
ชื่อวงศ์	DIPTEROCARPACEAE
ชื่ออื่น ๆ	ชันนา, ยางตั้ง (ชุมพร); ยาง, ยางขาว, ยางแม่น้ำ, ยางหยวก (ทั่วไป); ยางกุง (เลย); ยางควาย (หนองคาย); ยางเนิน (จันทบุรี)
ชื่อสามัญ	Yang.
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้น สูง 40 เมตร ลำต้นตรง เปลือกเรียบสีเทาปนขาว ใบเดี่ยว ออกแบบสลับ รูปไข่แกมรูปหอก กว้าง 8-15 ซม. ยาว 20-35 ซม. ปลายแหลม โคนใบมน เนื้อใบหนา ดอกสีชมพู ออกเป็นช่อสั้น ๆ ตามซอกใบและปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงโคนเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย และมีครีบทามยาว 5 ครีบ ปลายแยกเป็น 5 แฉก มีกลีบ 5 กลีบ ปลายกลีบบิดเบี้ยวแบบกังหัน ผล กลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 2.5-3 ซม. มีครีบยาว 5 ครีบ มีปีกยาว 2 ปีก สั้น 3 ปีก ปีกยาวมี เส้นตามยาว 3 เส้น
นิเวศวิทยา	มีแนวเขตการกระจายพันธุ์ในอินโดจีน เช่นบังกลาเทศ พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนามใต้ และมาเลเซีย ในไทยพบได้ทั่วทุกภาค มักขึ้นในป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น ตามที่ต่ำชุ่มชื้นใกล้แม่น้ำลำธารทั่วไป และตามหุบเขา ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 50-400 เมตร ออกดอกเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ติดผลผลเมษายน - มิถุนายน
ประโยชน์	น้ำมันยางนา สามารถแปรรูปเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงในรูปของไบโอดีเซลได้ เปลือก ฟอกโลหิต แก้ปวดตามข้อ แก่ตับอักเสบ น้ำมันยาง รักษาโรคเรื้อน หนองใน รักษาแผลเน่าเปื่อย ห้ามหนอง ขับเสมหะ ขับปัสสาวะ แก้พิษฝู